

Dobrý den pane profesore,

jmenuji se Martin Müller, je mi 27 let a 21. 1. 2016 jsem v litomyšlském kině zhlédl zrestaurovaný snímek *Adéla ještě nevečeřela*. Úvodem bych rád zmínil, že film pana režiséra Oldřicha Lipského a pana kameramana Jaroslava Kučery patří od mého dětství mezi ty nejoblíbenější, a tudíž zklamání z jeho zrestaurované „nové“ verze bylo o to větší. Dále bych rád uvedl, že nemám vzdělání v oblasti kinematografie – pouze se o ni aktivně ve svém volném čase zajímám (v průběhu studií na vysoké škole jsem 7 let vykonával práci promítače v libereckém multikině a v současnosti si pro zajímavost studuji (nebo spíš pročítám) skripta FAMU z katedry kamery. Velmi si vážím Vaší celoživotní tvorby a cítím k ní patřičnou úctu.

V poslední době jsem se začal o restaurování českých filmů zajímat. Například prostřednictvím projektu *Čistíme svět fantazie* (Karel Zeman – Vynález zkázy), novinky na portále *ceskam.cz*, upoutal mě Váš rozhovor na stanici *Radiožurnál* a na portále *Youtube* jsem zhlédl Vaši přednášku o metodě DRA z MFF Karlovy Vary, kde jste podrobně mluvil o různých obrazově prefabrikovaných konceptech filmu *Postřižiny*. Tenkrát mě poprvé napadla otázka, zda jsem vůbec někdy, při takovém množství verzí, viděl *Postřižiny*, jak jste je s panem režisérem Menzelem původně natočili? Jelikož premiéru pochopitelně nepamatuji.

Berte prosím tento dopis jen jakýsi názor obyčejného diváka na výsledek procesu restaurování a mou snahu předat tento názor kvalifikovaným odborníkům – Vám a Vaším kolegům.

Výrok pana Michala Breganta: „*Nechme na divácích, ať posoudí výsledek sami!*“ ve mně vyvolává dojem, že pan ředitel spoléhá na pozitivní ohlas diváků jen kvůli absenci škrábanců popř. jiných fyzických poškození a vyššímu rozlišení filmu, než které bylo dosud možné vidět a srovnávat s DVD či nějakou z televizních verzí. Z tohoto pohledu tu rozdíl pochopitelně je, ale to je vše.

NFA dále uvádí, že bylo záměrem dostat film do nejbližší podoby, jakou měl v době svého uvedení. Velice pochybuji o tom, jestli při premiéře filmu *Adéla ještě nevečeřela* působila jedna stejná scéna různobarevně tj. různé úhly pohledu na jedné scéně (samozřejmě včetně odstínů pleti herců) se zbarvovaly do žluta nebo zelena a zase zpět na „nějakou“ jeho původní (pravděpodobně správnou) barvu.

Uvedu příklad scény: *zahradník* (Miloš Kopecký) na čajovém dýchánku s hraběnkou (Květa Fialová) a slečna Karin předčítá z knihy Nicka Cartera. Když se zahradník zvedá od stolu, působí scéna „modrým – studeným“ odstínem, **střih** přichází Carter s Ledvinou, **střih** na zahradníka jak utíká s tácem (ta stejná původně modrá scéna působí žlutým odstínem), **střih** na udivenou hraběnkou (scéna je zpět „modrá“).

Touto jednou ukázkou (i když NE jedinou) bych, stejně jako pan profesor Marek Jícha, rád vyvrátil argument NFA a pana Mazzantiho z ACE, že divák nepozná rozdíl mezi kvalitní nebo nekvalitní digitalizací [článek: **Vít Janeček s kulatým razítkem na čele**, *ceskam.cz - novinky*, 23. 1. 2016]. To je nesmysl.

Jedním z dalších důvodů, proč by měl film vypadat jako v srpnu 1978, je zřejmě ponechání „rozjížděcích“ a „prolínacích“ značek na konci každého dílu ■ a ●. U digitální kopie podle mého názoru naprosto zbytečné až rušivé.

Doufám, že se Vašemu týmu podaří sehnat onu třetí osobu (odborníka-kameramana), aby posoudil názory obou stran. Metoda DRA, založená na odebrání vzorků přesně definovaných scén, je logická, smysluplná, s minimálními náklady a navíc odzkoušená s velmi pozitivními výsledky (Hoří, má panenka, Markéta Lazarová, Ostře sledované vlaky)! Nechápu tedy, proč by měly o osudu našich filmových děl rozhodovat cizí země!

Adéla ještě nevečeřela má podle mého názoru (se vsí úctou k odborníkům z maďarských laboratoří) bohužel špatné výsledky. Osobně bych nejraději trval na jejím přerestaurování (již s přítomností kameramana), aby se skutečně dochovala pro budoucí generace ve stavu, jak ho vytvořili jeho tvůrci a mohli bychom být i nadále na toto dílo patřičně hrdí.

Omlouvám se za odborné nepřesnosti, spíše Vám podávám osobní pohled na věc. Přeji Vám i Vašemu týmu mnoho zdaru ve vyjednávání s NFA i dalšími úspěšnými digitalizacemi. Kvalita musí být vždy prioritní.

S pozdravem divák
Martin Müller
technolog